

Nuorttanaste

»Gæðada m Ibmel labba,
gutte mailme suddo guodda!«

»Son dagai rafle su ruosa
varai bokte.«

No. 18.

»Nuorttanaste« maksa ovta kruvna jakko
dagast, blædde dinggujuvvu juokke poasta-
rappe bokte.

30. September 1911.

»Nuorttanaste« olgusboatta guoyte garde
manost — dam 15ad ja dam 30ad bæive
juokke manost.

Jesusa værddadusak alme rika birra.

»Alme rika læ sennepgordne ēalme
lakasaš, maid olmuš valdi ja gilvi su
beldosis. Dat læ galle ucceb go buok
æra gilvvagak; mutto go dat bajassad-
da, de lœ dat stuoreb go biebmo-ūrtas-
sak ja ūdadda muorran; nuft atte alme
loddek bottek ja dakkek besid dam
ovsidi. Son eelki sigjidi nub e vær-
dadusa: Alme rika læ suvrrodaige la-
kasaš, maid nisson valdi ja govčai
golma mitto jafoi sisa, gidda dassači
go dat buokrakken suvrui.« Math. 13,
31–33.

Go Jesus sarnoi albmugi, de
son hui harve aige ani tækstaid.
Son i lavim, nuftgo min aige
sardnedægjek dakket, valddet bi-
baltækstai ja ēilggit daid. Son
dayja galle ēujuti bibalsanidi —
boarestamenta — mutto son i
adnam daid tækstan. Son avdnasides
viežai dam ællemest ja lik-
katusast, maid son bæivalažat bi-
ras oini. Farga læi son goikke-
œdnam alde ja farga mæražalde.
Farga valdi son avdnasides bæ-
rašællemest ja farga bældos, far-
ga aimost ja farga mørast. Oane-
kažat cælkket: I læm mikkege
ædnam alde ige ædnam vuolde,
mast son avdnas i ožžom.

Jesu sarnoi værddadusai bok-
te, ja alma værddadusaitaga son
i obba sardnomge. Ja dam dagai
son damditi atte olbmuk su buor-
rebut galgge ibmerdet. Oaivve-
ašse Jesusi læi, atte olbmuk su
galgge ibmerdet. Ja son ūdaddai

ibmerduvvut. Go son sarnoi suvr-
rodaige birra, de i læm oktage
daloæmed Judalažai ædnamest,
gutte su i ibmerdam. Go son
sarnoi gilvveolbma birra, de i
læm oktage bonde, gutte i ad-
dim, maid son oaiveldi. Go son
sarnoi davvera ja dam mavsolaš
pærala birra, de i læm oktage
gavppeolmai, gutte su i ibmer-
dam. Olbmuk ibmerdegje Jesusa
nuftgo sardnedægje. Si ibmer-
degje su sanid ja celkke: „Nuft-
go son i læm vel oktage olmuš
sardnom.“ Mutto su personva si
fal æi ibmerdam. Dat læi sigji-
di vægjemættos. „Ibmel almo-
stuvvam oažest,“ dam i arved ol-
muš. Aito nuft læ min beiwinge.
Jesus ibmerduvvu nuftgo olmuš —
nuftgo sardnedægje. Mutto atte
son læ mailme bæste, de dam æi
ibmir galles. Jesusa ibmelvuoda
luonddo læ dat stuora gačaldak,
masa ēal'oappavažak ja æra oap-
pavažak juokke aiggai æi læk sat-
tam riekta vastedet. Oappam-
olbmak min aige studerijek ja
dutkek; mutto æi olle gukkebuide
go dasa: „Kristus læ dušše okta
olmuš.“ Mutto jos dat læ duotta,
de læk buok kristalažak jakkeču-
di čada læmaš æppeibmel-balvva-
lægjek. Jos mi dai ollo jagi
čada læp rokkadallam ovta olb-
mui, de læp mi stuoreb æppeib-
melbalvvalægjek go buok bakenak
okti. Mutto Jesus lœge jes cælk-

kam:

„Son læ ēiekam dam visain
ja jiermalažain ja almostattam
dam uccekažaidi.“ (Math. 11,25).
Mi oažžop smiettat, studerit ja
sardnot Kristus birra nuft ollo
go dattop, mutto æp oapa mi su
dam bokte goassege dovddat.
Son fertte jakknjuvvut, rakistuv-
vut ja jægaduvvut. Æska dalle
oappat mi Kristusa dovddat.

Jesus værddeda dast alme-
rika sennepgordne ja suvradaige
lakkasažžan. Sennepgordne læ
daggar buorre govva Ibmel riki
olgoldasad ja suvradaige Ibmel ri-
ki siskaldasad. Sennepgordne læ
nu ucce, ucceb go buok æra sieb-
siebmanak; mutto almaken ūdadda
dat stuora muorran, masa alme
loddek ožžuk rakadet sin besida-
sek. Ibmel rika læ ollo sennepgordne
lakkasaš. Dat læi ucce alggo algost.
Go Jesus læi clalašuttam su dagos dabe ædnam
alde, gudi son dam. Ibmel rika
gilvvujuvvui bakeni ja judalažai
gaski, ja guktuk gæččalæiga bili-
det siebmana. Mutto siebman
læi gæččam ædnami, dat læi ælle
ja dast legje ūdaddam navcat.
Dat dulbmujuvvui, doarradallujuv-
vui, ja buok gæččaluvvui, vai lif-
či ožžum goddet dam, mutto dat
i likkostuvvam. Dat ūdaddai ja
ſuddai ja ūdaddai. Dat algi vidan-
net davas, maddas, nuortas ja
oarjas. Ja loddek — gæfhek ja

nælggo sielok — algge rakadet besi daid gierragidi. Æmbo ja æmbo čoakkanegje dasa, gukkelidi ja gukkelidi ollegotte dam gierragak, mutto æi goassege læt nu jottelet vidanam go min aige. Lægo dat damditi atte olbmuk læk šaddam buorebat min aige? Lægo aigek ørasmuvvam? Æi eisege! Dat læ damditi go muorra læ ožžom famo aldsesis, ja damditi go Ibmel læ cælkkam, atte bæste evangelium galgga čuogjat ædnam mietta. Ja maid son læ cælkkam dat galgga daptuvvat. GuKKelidi ja guKKelid galggek gierragak ollet, dassači go buok olbmuin gavdnujek sielok gæk huksijek besi dasa.

Suvradaigge læ dayja govva suddoi. Mi diettep, atte ouddamærka diti Jesus sardno „farsæalažai ja sadusæalažai suvradaigge“ birra, mutto dast læ dat govva duottavutti. Suvradaigge čadasuvrut daige. Mi diettfep atte dat su duojes algga daige sieste ja vidana olgus guvlio, ige olgon sisu guvlio, ige daige baldast, mutto dam siste. Nuft læ maidai duottavuodain, dat fertte olbmu sisu, jos dat galgga dugjot; dasto min luondast i gavdnū duottavuotta. Juokke olmuš læ gielestægje čadarak, ige mikkege æra go gielestægje. Jesus i goassege sardnedam bassendakkujume mailbmai, dám dakke čal'oppavažak ja farisealažak. Ja gavdnujek min aigege, gæk dam dakkek; mutto dat šadda dušse olgbællai henggjuvvum čigna. Vaimo ja sielo hægga baca lika billašuvvam. Duottavuotta dat læ mi fertte bæssat olbmu sisu ja olbmu ollaset čadasuvrrodet. Don daidak jærrat: Mi duottavuodaid? Nabe dat maid Ibmel læ almostattam su sanes siste. Ibmel bestujuune rádíd, maid son mailbmai læ ollašuttam, ja mi dal min ædnainest goit læ oappatuvvum juokke olbmu.

Moft læ dñina rakkis lokke, lækgo don dam duottavuoda vaibmosad luottam? Lægo son bæssam du vai-

mo jø ællema stívrijægjen? Jos son dam læ de læk don likkolas. Muide Paulus čälla kristalažaidi: »Di lepet divraset ostujuvvum; gudnejat tet dainditi Ibmel din rubmasædek ja din vuopadek siste, mak gullab Ibmel.«

Su ædnes jabmensængga lutte.

Okta sardnedæje muittala:

„Mon čužžom mu œdnam jabmensænga lutte. Son, gæn mon bagjel buok rakistegim dabe ædnam alde, læi ollam su ællemræiso loapa ragjai.“

Stuora bakčasi vuolde celki son: „Mu barnačam, muttom dimoi gæčest guodam mon dam mailme; mutto mon savam dal mu rakis manačam, atte don du jabme ædnad baksamin galgak gullat, atte Jesus Kristus, gæn ala mon læm oskom ællema oll sodi vuolde dal jabmemeta portailakka læ mu bæste, ja mon im doyda balo jabmemest; mutto al-malaš illo dævdda obba mu sielo.“

Čierromin luottadim mon mu čibidam ala, ja de bijai son su giedas mu oaiive ala, buristsivnedi mu ja celki: „Barnačam, lopped mudnji dast du čibbidak alde, atte don aigok muina al-mest gavdnadet.“

Dat ruđnis rasse læ manga jage gokčam mu ædnam havde. Mu nuorravuoda aigge læ gukkas mu maŋabællai jno baccam. Mutoskaldas læ Ibmel læmas, gutte mudnji læ famo addam buok daijagi siste dam loppadusa doallat, maid mon dam bæive addim. Farga vuordam monge ræiso-goččoma. Farga cælkka Jesus mudnji ge: „Goarqast alebuidi bajas!“

Im goassege vajaldatte mon mu rakis ædnam gadnjalid ja rokkadusaid. Son ibmerdi mu ja mati nuftgo i oktage æra sikkot gadnjalid erit mu čalmin.

Rakis nuorra olmai daihe nisson, gutte daid linjaid logašak daida maidai du ædne dai gukkes ijai čada soattat rokkadusa siste Ibmelin du sielo bestujuune diti. Ačče, ædne, bardne daihe nieidda, allet bagjelgœča dam al-

malaš rakisuoda, mi læ migjidi almostuvvam

Jesns Kristus siste.

Aigge læ dego ape, alelassi likkada ja maraida — dat læ agašvuodast olgusvuolggam, ja hoeitekætta golgga dat agalašvuoda vuostai. Don olmuš-siello borjastak dam abe alde. Læddimsajek læk guokta gadotusa rika ja albbe. Gæča bærrai, rakis lokke, gosa dat maŋemus barro du galga suppit! Gæča maggar hoappo mailmest Olbmuk ristik navdæsemi ja iloi maŋai dego miela-tæmek — suddo suddo ała bigju.

Mærra-olmai su skipas alde dam sevdnjis ija stoarbmas abe alde jærra: „Gest læm mon?“ Oažok galle sudnji fallat, maid datok, son hilggo buok, dassa godiettet oažžo gosa son stivre.

Rakis lokke, dal ik galga don oaddet. Varalašvuodak læk du gæino alde. Iska juo, gosa du ællema skipa du doalvvo? Ädnagak rivdek dam gavdis ravnji mielde, ja sævdnjadasa oaivamuš čuožžo ja stivre garvotuvvum vigitesvuoda garvoi sisa.

„Kristus i heivve migjidi, mi læp gærggam suina,“ nuft celkkek ollók min aige. Mutto mi sattep dæggaridi cælkket: „Dietep læk vel gærggam Kristusin. Don galgak suina gavdnadet dam „stuora bœive iddedest“ (2 Kor. 5, 10). Dalle galgak don gullat jogo daid sanid: „Mana erit“ daihe: „Boade deike mu aččam buristsivneduvvum ja arbe rika.“ Goabba aiguk don valljít?

Maibme čuožžo dego dollacollu vare alde. Olbmuk vurddek atestusain ja doargestemin dam čalbmeravkkalæme, go dak duššadæje famok dam savdnjiš bodnetesvuodast bassalek olmušvuoda sin ječasek bagjelduolbma-ma siste.

Batar duššadumest, rakis lokke ja osko dam Hærra Jesus ala, gutte du suddoi diti jami — de gajok don du silod. Ik don læk riekta duttavaš nuft gukka go don alma Ibmetaga elak mailmest. Alelassi læ guorosvuotta du vaimost. Manga dinga læk don gæččalam, mutto dat guoros

sagje du vaimost læ dobbe ain. Mi æp mate gavdnat vastadusa dam gačaldakki, mi min siskemuša dævdda, ouddal go mi boattep Jesus lusa. Maggar terijøgje ai-basæbme læ dadde min sielost, nuft gukka go mi Ibmel lutte erit vagjolep. Suddolas, gæča Jesusa ala, dam gillajøgje oaf-farlabba ala, gutte ruosa alde celki: „**Dal læ ollašuvvum.**“

„Gæča dam Ibmel labba, gutte mailme suddo guodda.“ — Jero suddolas — šlavavutti čadnjuvvum suddolas, bajed du čalmidak bajas ja gæča Kristus ala. Son loe vuottam ja matta du brestet dal. »Dal læ ollašuvvum.« — Boade don eritjerralam — boade don duššaduvvum, don lappum — don væke- ja doaiyokættes olmuš. Boade fal, »buok læ ollašuvvam. Jesus jami du suddoi diti, ja don ožžok olles andagassi addujume ja but-tastusa. Mannan bæsak don fast. Rafhe ožžok don du givseduvvum ja mašotes sillo. Boade, dal Jesus lusa. »Dam, gutte mu lusa boatta im eisegen nordast mon erit.«

Don, gutte læk Jesusa gavdnam ja læk dolvvujuvvam ače vissoi, don galgak Jesuša dovdastet birra buok, gost don vagjolak. Boade lagabuid ja lagabuid su, ja son aiggo du dævdet su imašlaš rakisuuoðain. Ále gæča olbmuš rame daihe laittem bællai, alege vuorde du balkad ædnam alde. I dat læt min famost, atte »Ibmela dakko« min siste ollašuvvu, mutto su bokte, gutte gastaša Bassevuořain ja dolain. Gæča, nuft læ Ibmel min muitost adnam dam varratestamentast, man vuollai Jesus čali Golgata ruossa alde. Illod dal vielljam ja oabbam dam stuora riggodaga diti, ja lavlle iloin Daveda illolayllaga: »Vuorbbe gačai mudnji däidi liegges baikidi, okta čaba arbbe munji jukkujuvvul! Ja gæča avvodægje vaimoin oudast guvllui dam balvates ideda vuostai, »go du illo-bæivaš sat goassege i luottad, ja manno i galga su baittages masset; dastgo Hørra galgga dudnji læt okta agalaš čuovgga.«

Æle ollaset Jesusi, ja jabmen galgga læt dudnji vuotton.

Oaffarak Jesus diti.

Juokke kristalaš fertte juoga maid oaffarušsat Jesus diti, ja dam

dakka son alma baggotaða. Mutto oaffarak læk manga laganak. Muttomak oaffarušsek sin obmudagasek ja muttomak ješječasek. Dai særvest, gæk erinoamaš lakkai oaffarušsek ješječasek, ferttep mi namatet mis-soneraid bakenædnamin. Ja dam have boði jurddagi veħas ċallet

Labrador-mišsonærari birra.

Arjalaš olmai le juokke mišsonera, gutte sieloī vuoittem diti guoðda so-gas ja ustebides, sida ja vanhemæd-nam mannaim diti ovta ædnami guk-ken dobbe ja ovtodatolažat gillat buok lagan vaillevuoda Kristus diti. Mut-to buok bakenædnam mišsonera-særvest, rekenastep mi Labrador mišsonærari dai buok arjalæmusi særvvai. Dak mišsonærak stuoremus oase ja-ges æi gula maidege sjdainesek, dai-nago dobbe i jode oktage poastadamp-pa. Mutto vieljači særvegødde suit-ta ovta dampa, man namina læ »Har-monii.« Dat i læk gal stuores, dušše 400,000 kilo suvda; mutto altnaken le dat manga jage buktam Eskimoa-ridi ja mišsoneraidi hæga bajasdoalo-sikke rubmaši ja sillo. Bagjel čuode jage læ dat likkolažat jottam Atlan-terabe rasta isavari gaskast, garra dal-ki siste abe sigatest. Dam gukkes aigest i læk oktage olbmuhægga man-naim likkotessuoda gœčel, vaiko dak gaddek æi læk vela karta ala bigjum. Hærra ješ læ dam skipa stivrrim, ja go son stivre, de manna burist.

Go dat skipa boatta Labrador, de læ dat olles dæppatus. Illo læ sik ke mišsonærari ja Eskimoari lutte.

Eskimoarak gaček dalle mærra-gaddai ja baček skuota skuota manest ja buokak čajetek sin gittevašvuod-a-sek Ibmeli sin lakkasæsek. Dallana-ga go ankor læ luittujuvvum čoagganek buok mišsonerak ja Eskimoarak bruka ala skipa lakka ja lavllot vai-mo vuodost Eskimoari gilli: »Maino Ibmel, gæst buok armo boatta!«

Vadnasak olgushoiggjuvvujek ja buokak sukkék skippi. Mišsonærak dal stuora angervuodain brævai vuostaivaldek ustebin ja sogalažain. Mutto buok oudemus halidek si gul-lat manainæsek. Si læk vasetam dam 8 mano gukkes dalve, dam rajest go manjemus gulle maidege manain, ja dal læk si angerak diettet, maggar oddasid skipa bukta. Si čužžuk dal dam boares skipa alde ja dærvatek kaptœina, ja farga jaykkek si dam

ucca kahyta sisa brœvaidæsek lokkat. Dat stuora gačaldak læ dego čallujuv-vum sin muoðoi ala: »Moft son mi marfek ellek?« ja go si burid sagaid ožžuk, de oidnujek gitevašvuoda gad-njadak golgedæme sin niera mielde vuolas.

Mišsonærari manak saddijuvvu-jek Europai go læk 8 jage bearrasak ja vanhemak wi oaine sin, ouddalgo-si lek olles olbinak ja nissonak. Ok-ta mišsonera doppe i bœsa sidast fidnat davjeb go juokke 10ad daihe 15ad jage, ja i oažžo son davjeb Sa-gaid su manain ja ustebin go juok-ke gæse.

Jurdaš dam, don gutte ješ læcē daihe ædnne. Moft du nielas oroši, jos don manastad galgašid ær-ranet 10 jage, ja dušše ovta garde jagest oažžot gullat dast. Äpetkættæ læ dat dat stuoremus oaffar, maid mišsonærak inailme mietta ožžuk Hærrai buktet.

Mišsonskipa boattem dakka dam-bæive avyobæiven ja maidai dam di-litteinus bælven jagest. Oddasid ožžuk dat diettet juokkelaganest ja juokke guovlost buok dingai birra, ini dam manjemus jage læ dapatuuvvam ja daina i gærga olmuš ovta dimost daihe guoytest, ja davja læ nuft, atte dam vuostas ija »Harmioni« battema manjel æi boade nakkarak. Ja Eskimoarak ge obba vaimostæsek illodek mišsonærari særvest, sist læ buore sug-ja dam dakkat; dastgo dat skipa buk-ta mangi buorre dinga sigjidi. Si doaimalažat mannek »kramburaj« ald-setet oažžot oddasist ælema darbaš vuodaid. Suotas læ sin gæččat, go si læk gærggam gavpašemest. Si læk dalle dævddam sin stevvelidæsek si-ratin gapperæsek thæjain ja gavtidæ-sek jafoin ja kavregiguim. Mutto sin muoðok suonjardek ilost ja duttavaš-vuodast, ja farga læk si galvosek ožžum vadnasi ja sukkajek sidasæsek muttom appesullo gaddai.

Moft dat stuora engelas bibalsærvve algi.

Dam britalaš daihe engelas bi-balsærve girječoaggalamasast gavdnū okta mærkalaš bibal, mi muittata migjidi daid sanid: »Almerika læ sen-nepgordne lagan.«

Dam engelas ænamoasesest Walest eli dam 19ad jakkečuoðe algost ovta uc-

ca varregavpugažast okta vaivas nieidā, go namma lēi Mary Jones. Sust lēi stora oappamhallo ja oapai mai-dai lokkat, harvek legje dam aige dak gæk lokkat mafe dobbe daina baikin. Su rakkasæmus girje lēi bas-se ēala; mutto obba dam gavpugest gost son asai, i gavdnum i oktage bibal. Go son lēi 10 jage boares, de oažoi son lobe guvte gærde vakkost oappaladdat ovta bonde, gutte asai lagamus gavpugest — arvo miede di-mo matke sust erit. Son suiti bibala. Go son duolle dalle oažoi soames skillega, de bijai son daid vuorkkai daina jurddagin, atte daimmaðe ēoagget, atte bibala bæssä oastet. Æska go gutta jage legje vassam lēi son daimmaðe fidniim, atte bibala osti. Ja dal algi son vagzet bagjel varid muttom baikkai, man namma lēi Bala ovta papa lusa gutte dobbe asai, ja gutte njuoras dovdioigum su gulddali ja vuvdi sudnji bibala su ječas ædnegili. Oanekežat dast mappel (1802) bodi son Londoni ja ovta ēoaggalmasas dobbe muittali dam stuora nälge birra Ibmel sane manjai, mi nuft elle lakai lēi oindusi boattam Mary Jones lutte. Okta olmai ēoaggalmasast arvalasti: »Mi asatep miššonsærve Wales diti.« — »Manditi æp daggar særve asat obba Engelanda varast,« celki nubbe, ja goalmad ēuožželi bajas ja celki: »Asatekop mi miššonsærve obba mailme diti.« Dam arvvalussi mite dak ærak, ja dam lakai šaddai dat vaivas nieidda Mary Jones Ibme-la giedast dat vuostas gaskaoabme algatussan dam nuft riggaset burist-sivdneduvvum »Brittalaš ja olggoed-namlaš bibalsærvvai,« mi dam jage 1804 rajest lēi olgusvidedam arvo miede 200 miljon bibalid bagjel 400 gielaldi. Manga æra bibalsærve lēk dam mañeb aiggai boccidam, nuft atte dal juokke skuvlainanna matta hui uccan ruða oudast ja davja vel nuftage bibala oažžot.

Čajatus Samek

Nuftgo ouddal lēi muittaluvvum Samegiel blaðin, de manne februar manost 3 Sameboerraš Engelandi jottet Čajatussan. Sist legje 18 boccu farost ja buok mi juo gullai duodar ællemi. Vitta boccu jabme matke alde. Si jotte 6 mano aige dam matke. Fidne ædnag gavpugin En-

geländast, ja matke manai burist. Vuollaičalle dæivadi singuum dampa »Erling Jarl« alde dam 6ad oktober. Engeländast Hairmerfesta ragjai adnesi dusse vakkost.

Si legje diettalassi ollo oaidnam ja gullam matke alde. ja legje buokak hui movtast dam hærvæs tura diti. Dak golbma Sameboerraš legje Garasjok Samek.

Suotas lēi migjidi Samedi diettet, atte dak golbma bærraš ēajetegje min soga ja ællemiuoge mailme stuora gavpugin, gost duhatak besse oainet dam olmuščerda, man birra si dayja legje gullam ja lokkain. Mu miedlast orro, atte dak Samek legje hui arvogak, go duste vuolggret amas ædnami, nuftgo gielates olbmuk lēi sist diettalasge dulka miedle. Dille lēi sist hui buorre dam raciso vuolde; mutto si muittalegje Anar bæle Sami birra, gæk ollo hæde legje gillam sin ēajatus jottema vuolde, dainago sin dulka lēi bættam sin hui sagga. Jos Garasjok Sami oudastolmai i lifei armetam sin, de si vissa lifei jabman nælggai. Dak Samek ain bacce dokko, ja ballæmest lēi, atte si øi maca sat Anari. Sist legje hui hæjos duodašsusak farost. Si legje dam vides mailmai vuolggam dego golggo La-delazak, nuft muittalegje dak Samek gæguim mon gavdnadim.

Ovla-Andras.

Vehaš „Nuortta-naste“ historjast.

(Lasse oudeh numinari).

Mu jurda lēi dalle go mon dam ueca prentemmašinaša ožžom, dam dolvudet mieddam Sameædnam vuonain maidai, ja dobbe go vehaš dille lēi smavva čallagid prentet, mutto dam jurddaga fertijim bigjat mannat, farga fuobmajim atte dat lēi vægjemettom. Manga sajest lēi uecan vis-tesagje aldsesam, ja gost vel dasto sagje buok prentemrakkanusaidi. Mon fertijim damditi Hammerfestast diktet buok dai dingaidam orrot, ja dokko ain maccat, go lēi must mikkege mi galgai prentijuvvut. I lēm riekta buore dobbege alo viste oažžot. Mon muittam ovta have, go gukkes occama manjel vimak ovta ladderiv-gost ožžom lofta, maid galggim adnet prentemvisten. Lokta ēajeti but-

esen, ja dat lēi vela obba stuores, atte mon likojim dasa obba burist. Rivgo ēajeti vinejukkem, hei goit garremoalvest, go mon bottim, ja son darbaši must ionid ovta kruvna dällanaga.

Olles mappelgaskabæivve manai, ouddal go mon buok dingaidam ožžom bajas, maidai vevaš boalddamuša fertijim oastet. Oaddedagak legje must aldaun (daid mon lavijim alelas si mieddam fievrredet); mutto sänga i lēm gal ige dat lēm dalostge oažžomest, nuft atte lattai fertijim lažet. Oamani legjim cakketam ja lokta lieggani buristrak. »Na dal vissa bigjat nokkat,« mon jurdæsim. Mon ēnovga ēaskadim ja vellanim. Mutto im hem gukka vellam ouddalgo dovd dim atte gaskegodi birra ēøbet, muoðoi ja giedai, ja daggar gaskem, mai im hem goassege ouddal dovdum. Mon fertijim ēnovga cakketet ja lik at bajas gæcčat, mi dat hei. Makbe dat legje æra go lutnahak (væggadik-kek), ja nu hirmos ollo go dak legje vel. Oaívveguodda hei aibas ēappat daina divrin. Dast i lēm æra radde go dai gavnid burgid erit lattest.

Mon valddim dam aidno stuolo, mi hei ja hængastegjim gavduidam dam ala, mappel go vuost legjim boibmom daid divrid erit. Dasto ēok-čokkajim dam ija ja vurddim idđeda.

Klokka 6 idđidest alggim fast dingaidam erit dam lovtast fievrider. Buok bigjim balga gurri, ja de lēi fast dat sæmima bartte, viste alget, ocea, ja vimak likkostuvi dat mud-nji buore viste oažžot.

Daina lagin rassim mon ovta jage arvo. Dušše smava čallagid ja lavllagid prentijim mon dam aige. Mutto go »Nuorttanaste« alggim olgusaddet, de fertijim visses olgosboat-tembaike dasa valldet. Poastastivritus dam gaibbeda. Dam aige orrom mon Bodeciost, ja dobbe prentijim dam vuostes »Nuorttanaste« numinara.

Mutto i lēm gukka dam rajest ouddalgo sirddim Sigerfjori, Vesteraalast, ja blaðde dobbe olgusboattegodī. Vuost bodi dat ovta gærde juokke manost, mutto 1902 rajest boattegodī dat juokke guvte vakkost.

Lasetuvvu.